

Kuuplien oma elämä

Kuvataide: Ritva-Liisa Pohjalaisen lasiteokset valmistuivat kolmen puhaltajan yhteistyönä.

KUOPIO
Pasi Ahtiainen

Vaakasuurassa makavat lasityöt vaativat kaksi tuntia sekunnin tarkkaa työskentelyä ja kolmen taidokkaan Nuutajärven puhaltajan yhtäaikaisen työskentelyn. Lasimassan sisään puhallettavat kuviot valmistuivat tarkan käsikirjoituksen mukaan.

Valmistautumisvaihe vaatii kuukausia. Ritva-Liisa Pohjalainen piirsi kolmiulotteisten teosten vesiväriluonnokset kolmesta kulmasta: edestä, takaa ja sivulta. Lasimassassa kelluvien kuplien täytyi olla juuri oikeansävyisiä.

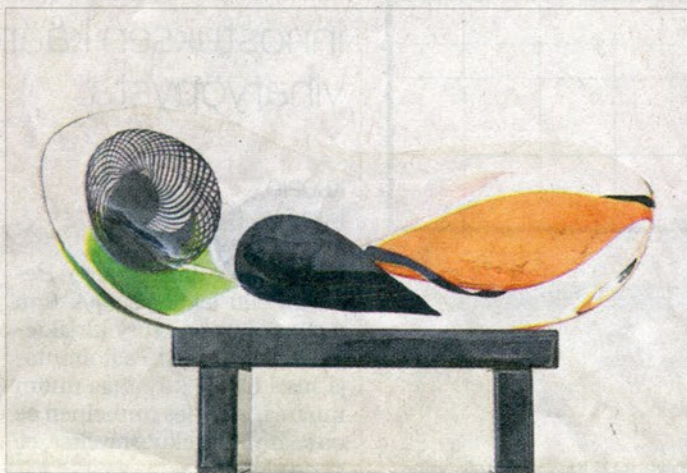
– Kehittelimme puhaltajien kanssa metodia alusta asti, koska raskas kahdeksan kilon massa täytyi vaihtaa kuumana puhallusputkesta toiseen, Pohjalainen kertoo.

Lasinpuhaltajien Alma Jantusen, Johannes Rantasalon ja Matti Vilppulan opastamisessa Pohjalaiselta vaadittiin lähes elokuvaohjaajan taitoja. Täytyi pystyä reagoimaan salamannopeasti kuuman massan eläessä silmien edessä.

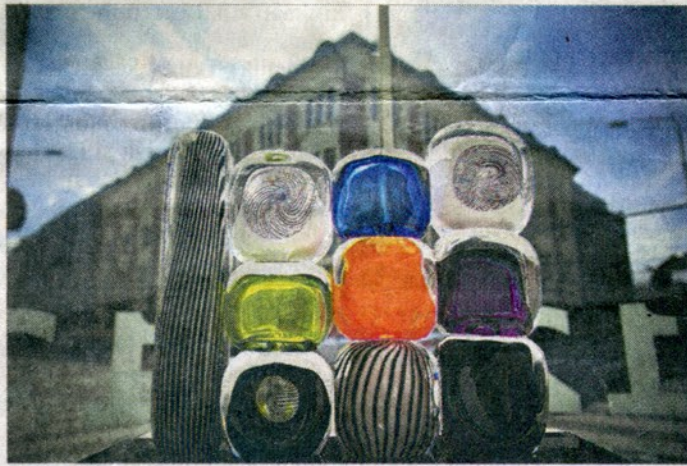
Metodia kehitellessä sattui epäonnistumisia. Vasta kahden kuukauden työskentelyn jälkeen tulos vastasi Pohjalaisen suunnittelemaa.

– Ensimmäisissä töissä on tuskaa ja epätoivo läsnä. Puhaltajat eivät silti kertaakaan sanoneet ettei jokin onnistuisi. Itseltä vain meinasi loppua rahat kesken.

Galleria G12:n Heijastuksia-näyttelyssä on esillä ensimmäinen onnistunut työ. Se onkin saanut nimekseen *Tahto*, koska sitä tarvittiin, eikä se loppunut kesken. Vaikka veistos on jyrkää, saa lasi näyttämään sen sisässä kelluvat vihreät ja oranssit kuviot kepeiltä. Kolmiulottei-

Tahto on kahden kuukauden työn tulos.

Nurkan Takana -teos vartioi kadunkulmaa.

set kuviot muuttavat muotoaan kiehtovasti teosta tarkastellessa eri kulmista.

Gallerian takaseinän talvela syntyneitä lasiveistoksia hallitsevat mustan ja harmaan sävyt. Keväisempiä sävyjä löytyy etummaiselta seinältä. Niitä hallitsee kasvuun vihjaavat vihreä ja sininen.

– *Kaipaus*-niminen veistos on muisto 2005 kulleesta äidistäni. Haluan omistaa kauneimman teoksen aina äidilleni.

Teosten väleistä löytyy runoja. – Ystäväni **Riitta Raatikainen** auttoi tiivistämään sielunmaisemaani sanoiksi. Oikeat sanat

auttavat näyttelykävijää löytämään oikean mielentilan.

Galleriassa nähtävät teokset ovat ensimmäistä kertaa esillä Kuopiossa. Mukana on vanhempiakin töitä, vaikka lasiveistosten työstäminen on Pohjalaiselle uusi aluevaltaus. Ensimmäinen lasiveistosnäyttely hänellä oli vuonna 2009.

Pohjalainen tunnetaan paremmin koru- ja vaatemuotoilijana. Ura alkoi jo 1970-luvulla vientivaatemalliston suunnittelijana. Omassa korumallistossa esiintyy samoja yksinkertaisen kauniita luonnonmuotoja, jois-

Ritva-Liisa Pohjalainen tuo Galleria G12:sta uniikkeja lasiveistoksia. Kuvassa teos *Versot*.

Haluan omistaa kauneimman teoksen aina äidilleni.

ta voi nähdä häivähdyksen lasiveistoksissa.

– Oma kädenjälki näkyy väkisinkin. Sama muoto saattaa jalostua teoksesta toiseen, Pohjalainen pohtii.

– Yli 60-vuotiaana koen olevani vasta alussa. Toivottavasti on vielä paljon työskentelyvuosia edessä.

Voimia Pohjalainen saa Pisalla sijaitsevalta kesämökiltä, jossa hän saattaa olla itsekseen viikonkin verran.

Itseä saa toistaa, mutta muita ei. Tämänviikkoinen Marimekon plagiontijupakka saa Pohjalaisen surulliseksi.

– Koen siitä niin suurta mielihapaa, etten pysty sanomaan.

Samalla olen huojentunut, etten ole enää teollisuudella töissä.

Pohjalainen ei usko, että lasimuotoilun puolella **Kristiina Isolan** tekemää plagiointia voi tapahtua, sillä jokaisella on niin vahvasti omaksi tunnustettava tekniikka.

Monenlaista tekniikkaa kehitellen Pohjalaisen haaveissa kuultaa jo seuraava projekti. Hän haluaisi kokeilla pronssitöitä.

– Sitä varten täytyy vain säästää ensin rahaa.